

09. 25. Mózes a saját népét választja. Mózes Midján földjén. (Ex 2,11-3,1)

Munkáltatás: 42 - 43.

Énekek: Ré. 6; 25; 100; 240. Jertek énekeljünk! 173; 185; 228. Harangszó 52; 53.

Bevezetés

Mózes az egyiptomi király udvarába került. A fáraó lánya örökbe fogadta őt. Nagyon jól bántak vele, új ruhákat kapott, és a szobája sokkal szebb volt, mint szülei szegényes viskója. Tanították, mindenféle egyiptomi tudományt kellett megtanulnia. Mózes eszes, ügyes és szorgalmas fiú volt, gyorsan haladt a tanulásban.

Bár a király palotájában nem beszélhette már anyanyelvét, azért vigyázott, hogy el ne felejtse azt.

Történet

Amikor Mózes nagyobb lett, összebarátkozott a palota őreivel, akik néha megengedték, hogy kimenjen. Ilyenkor messziről figyelte a héber rabszolgákat. Később, felnőttként már nagyobb szabadsága volt, gyakrabban kimehetett. Egy nap látta, hogy egy egyiptomi munkavezető kegyetlenül ütlegel egy héber rabszolgát. Mózes elfogta az indulat, odament és megütötte az egyiptomit. Az ütés túl erős volt, bizony az egyiptomi halálát okozta. Mózes azt hitte, senki sem látta az esetet. Elrejtette a homokba a holttestet.

Másnap újra kiment. Arra lett figyelmes, hogy két héber szolga veszekszik és az egyik üti a másikat. Odament hozzájuk, és megkérdezte: Miért vered a te atyádfiát? Az dühösen fordult felé: Kicsoda tett téged főemberré vagy bíróvá rajtunk? – kérdezte. Talán engem is meg akarsz ölni, mint tegnap az egyiptomit? Mózes megrémült, hogy kitudódott a dolog. Nincs más megoldás – gondolta – menekülnöm kell. Nem is tért vissza a palotába, és anyja házához sem mert visszamenni, hátha ott is keresni fogják. Hanem kelet felé indult, hogy átjutva a határon csatlakozzon a pásztor népekhez. Magányos vándorlása közben folyton népe és saját sorsa járt a fejében. Arra gondolt, hogy népe belefáradt már az évszázados szolgaságba, talán nem is akar már igazán szabad lenni. Neki sincs többé helye otthon.

Már nem is tudta, mióta van úton, így érkezett el egy kúthoz. A kútnál pásztorok itatták a nyáját. Szokatlan módon leányok végezték az itatást. Heten voltak és látszott rajtuk, hogy testvérek. Férfi pásztorok is jöttek a kúthoz, akik el akarták zavarni onnan a leányokat, de Mózes ezt nem engedte. Megvédte a leányokat, sőt segített nekik megitatni juhaikat. Amikor a leányok elmentek, Mózes még ott maradt a kútnál. Nem tudta merre induljon, éhes és fáradt is volt már.

Nemsokára meglátta, hogy az egyik lány közeledik felé, nagyon szép volt, már az itatásnál megakadt rajta Mózes szeme.

- Apám hív – mondta a lány – vendégül akar látni.

Mózes boldogan tartott vele. Megismerte a családot. Az apa nem csak a család feje volt, hanem pap is, aki szeretettel fogadta Mózeset. Hálás volt neki, hogy segített lányainak a kútnál. Marasztalta Mózeset, aki szívesen fogadta a meghívást, mert úgy gondolta, már elég messzire jutott Egyiptomtól, ezen a vidéken biztonságban lehet.

Élete lassan rendeződött. Később feleségül vette azt a leányt, aki már az első pillanatban megtetszett neki. Aztán megszületett első gyermekük is. Örízte apósa juhait, legeltetés közben messzi földet járt be.

Befejezés

Nem tudta még Mózes, miért alakult így az élete. Nem értette, miért vezette őt Isten először a királyi udvarba, aztán üldözött vándorként idegen földre.

Isten választott embereinek néha nagy kitérőt kell tenniük, erről mi már hallottunk József történetéből.

Mi is gyakran gondoljuk, amikor álmaink, vágyaink nem válnak valóra, minden elveszett. Ilyenkor kedvetlenek és csalódottak leszünk. De tudhatjuk, hogy életünk Isten kezében van, aki a legjobbat akarja nekünk. Bízunk rá magunkat ezért hittel!